

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/40/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1715202544
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1715202544.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a členov senátu JUDr. Ayše Pružinec Eren a JUDr. Michaely Frimmelovej v právnej veci žalobcu: A. E., X.. X.XX.XXXX, L. G. XX, L., proti žalovanej: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., IČO 35 815 256, Mlynské nivy 44/a, Bratislava, o zaplatenie 807,97 eur, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Pezinok z 12. októbra 2022, č.k. 39C/72/2015-171, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo vyhovujúcom výroku v časti zaplatenia sumy 78,40 eur potvrdzuje; v časti zaplatenia sumy 162,16 eur sa mení tak, že sa žaloba z a m i e t a a vo zvyšnej časti (2,60 eur) sa z r u š u j e .

Výrok rozsudku súd prvej inštancie, ktorým žalobu vo zvyšku zamietol, sa z r u š u j e .

Žiadnej zo strán sporu na nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1/ Napadnutým (v poradí tretím) rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú na zaplatenie 243,16 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 93%.

2/ Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie skutkovo zistil, že na základe zmluvy o dodávke plynu, uzavretej medzi žalobcom a žalovanou dňa 07.11.06 bol na odberné miesto L., N.. L. Č.. XXXX/XX dodávaný plyn. Dňa 07.04.2011 požiadala žalovaná o sprístupnenie odberného miesta za účelom výmeny meradla. Po vykonaní výmeny vystavila žalovaná dňa 18.04.2011 montážny list, kde potvrdila demontáž a montáž meracieho zariadenia a stav počítadla 7.019 m3 (plomby neporušené), následne vystavila žalobcovu vyúčtovaciu faktúru Č.. XXXXXXXXXX za obdobie od 19.04.2009 do 18.04.2010, kde konštatovala nedoplatok 807,97 eur pri výške preddavkovej platby 73 eur mesačne. Faktúra bola vystavená dňa 21.04.2011, teda po výmene meradla. Na prehľade spotreby bol uvedený počiatkový stav meradla 7.020 m3, konečný stav meradla 10.448 m3. Uvedenú vyúčtovaciu faktúru žalobca reklamoval dôvodiac, že pri výmene meradla dňa 18.04.2011 bolo na počítadle uvedených 7.019 m3, pričom následne na vyúčtovacej faktúre zo dňa 21.04.2011 bol uvedený konečný stav meradla 10.448 m3. Reklamácia žalobcu bola dňa 29.06.2011 zamietnutá. Žalobca vyúčtovaciu faktúru uhradil a následne podal žalobu na súd. Súd prvej inštancie ďalej skutkovo zistil, že žalobca na preddavkových platbách uhradil za obdobie od 19.04.2009 do 18.04.2010 celkom 803,- eur. Žalovaná považovala nárok žalobcu za nedôvodný v celom rozsahu, odvolávajúc sa na to, že meradlo bolo neregistrujúce a preto nemala k dispozícii údaje namerané určeným meradlom. Z tohto dôvodu mala zo zákona právo použiť pri výpočte spotreby typový diagram, podľa ktorého žalobcovi vypočítala spotrebu plynu. Ďalej argumentovala tým, že už pri odpočte k 18.04.2010 bolo meradlo zaseknuté so stavom 7.020 m3 a preto dopočítala

priemernú spotrebu za roky 2010 a 2011 tak, aby súčet celkových ročných spotrieb za dva roky bol porovnateľný s priemernou ročnou spotrebou z predošlých rokov. Žalobca namietal, že metodika výpočtu je nesprávna, pričom správna spotreba je 1.821 m³, nie 3.428 m³, ako uvádza žalovaná, z ktorého dôvodu aj naďalej požadoval vrátenie celej zaplatenej sumy, t.j. 807,97 eur, a to s odkazom na platný prevádzkový poriadok. V priebehu súdneho sporu dňa 09.03.2016 vystavila žalovaná žalobcovi opravnú faktúru č. XXXXXXXXXXXX F. O. Č. XXXXXXXXXXXX za fakturačné obdobie od 19.04.2010 -18.04.2011, kde vyčíslila preplatok 540,88 eur, ktorú sumu poukázala žalobcovi na účet. V uvedenej opravnej faktúre bolo konštatované, že počiatkový stav meradla je 7.020 m³, konečný stav je 9.231m³, dodané množstvo plynu je 2.211 m³. Suma za dodané množstvo plynu bola opravená na 820,04 eur. Následne vzal žalobca v časti o zaplatenie sumy 540,88 eur žalobu späť (súd prvej inštancie uznesením č.k. 39C 72/2015-81 zo dňa 01.04.2016 konanie v tejto časti zastavil), a predmetom konania zostala suma 267,09 eur, ktorá predstavovala rozdiel medzi pôvodne žalovanou sumou a čiastočným späťvzatím žaloby. Na pojednávaní dňa 21.09.2016 žalobca uviedol, že túto sumu by mu mal žalovaný vyplatiť z titulu úroku z omeškania, nakoľko 5 - 6 rokov mal k dispozícii jeho peniaze.

3/ Súd prvej inštancie ďalej v dôvodoch napadnutého rozsudku ozrejml, že po druhom zrušení svojho rozhodnutia už nevykonával ďalšie dokazovanie, iba vec opätovne právne posúdil, a to s odkazom na ust. § 107 ods. 1, 2 Obč. Zák. Bližšie ozrejml, že žalobca sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia titulom neoprávnenne vystavenej faktúry za odber zemného plynu. Faktúra pôvodne znela na sumu 807,97 eur, ktorú žalobca zaplatil a následne u žalovanej v celosti reklamoval. Suma 807,97 eur predstavovala nedoplatok za odber zemného plynu za obdobie od 19.04.2010 do 18.04.2011, pričom celá suma za odber plynu bola stanovená na sumu 1.661,- eur a žalobca preddavkovými platbami zaplatil 803,- eur. Žalovaná neuznala reklamáciu a tvrdila, že nedoplatok je vypočítaný správne. Neskôr však faktúru opravila a vrátila žalobcovi preplatok 540,88 eur. Predmetom konania po čiastočnom späťvzatí žaloby zostala naďalej suma 267,09 eur. Žalobca však navrhol zmenu žaloby, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 243,16 eur titulom úrokov z omeškania. Podľa názoru súdu prvej inštancie tak urobil z dôvodu jeho nesprávneho poučenia zo strany súdu (v priebehu prvoinštančného konania došlo k zmene zákonného sudcu, poznámka odvolacieho súdu). Zastal názor, že žalovaná pochybila, keď nesprávne vystavila žalobcovi vyúčtovaciu faktúru za obdobie od 19.04.2009 do 18.04.2010 na sumu 1.661,- eur, z ktorej vypočítala údajný nedoplatok 807,97 eur. Stalo sa tak bezprostredne po výmene meradla dňa 18.04.2011, kde v zázname o montáži meradla je uvedené - plomba neporušená, čo vylučuje manipuláciu zo strany žalobcu. Meradlo bolo zaseknuté na spotrebe 7.020 m³. Súd prvej inštancie skonštatoval, že nedošlo k tzv. neoprávnenému odberu, nakoľko zabezpečenie proti neoprávnenému odberu nebolo poškodené, t.j. nejde o prípad objektívnej zodpovednosti odberateľa plynu. Dodávateľ plynu je o. i. povinný zabezpečovať meranie plynu, vrátane vyhodnotenia merania a zabezpečovať údržbu meracieho zariadenia; nemôže ísť na ťarchu spotrebiteľa fakt, že meradlo sa zaseklo na úrovni 7.020 m³ a teda, dodávateľ nemohol meranie plynu vyhodnotiť podľa reálnej spotreby, ale podľa predpokladanej spotreby. Súd prvej inštancie mal za to, že žalovaná nepostupovala s odbornou starostlivosťou, ak zistila poruchu na meradle až dňa 18.04.2011, hoci uvádza, že meradlo bolo zaseknuté už 18.04.2010. Žalovaná v takom prípade mohla odber stanoviť podľa odberu rovnakého obdobia predchádzajúceho roka s prihliadnutím na zmeny v počte a príkone spotrebičov podľa článku 5.5., písm. b/ Obchodných podmienok. V predchádzajúcom období mal žalobca preplatok 275,89 eur a spotrebu 6.629m³, čo znamená, že zaplatené preddavkové platby za rok 2010 vo výške 803,- eur, by takúto spotrebu plne pokryli. Súd prvej inštancie tak dospel k záveru, že žalovaná prijala plnenie od žalobcu bez právneho dôvodu, na jeho sa úkor bezdôvodne obohatila v celej žalovanej výške, a preto je povinná takto získaný majetkový prospech vydať. Následne svoj myšlienkový pochod uzavrel konštatovaním, že „po čiastočnom späťvzatí žaloby bezdôvodné obohatenie predstavuje sumu 267,09 eur, ale nakoľko žalobca upravil žalobu a žiada zaplatenie iba sumy 243,16 eur, nemohol ísť nad rozsah petitu žaloby a priznal žalobcovi vydanie iba takej sumy, ktorej zaplatenie požadoval“. Dodal, že „Žalobca žalovanú čiastku označil ako úrok z omeškania, avšak podľa názoru konajúceho súdu, išlo o nesprávnu právnu kvalifikáciu nároku. Právne posúdenie je úlohou súdu a po posúdení skutkového stavu, súd dospel k záveru, že nárok žalobcu tak ako bol vyčíslený, predstavuje bezdôvodné obohatenie. Nárok premlčaný nie je, nakoľko žalobca zaplatil vyúčtovaciu faktúru, splatnú dňa 09.05.2011, reklamoval ju dňa 27.05.2011 a žalobu na súd podal dňa 17.08.2011, teda v dvojročnej subjektívnej premlčanej lehote na vydanie bezdôvodného obohatenia. Úrok z omeškania, ktorý si žalobca uplatnil až dodatočne, na pojednávaní dňa 21.09.2016, a voči ktorému vzniesla žalovaná námietku premlčania je premlčaným nárokom, nakoľko sa premlčal v lehote 3 rokov odo dňa 27.05.2011, kedy žalobca prvý krát požadoval vrátenie sumy 807,97 eur ako vydanie bezdôvodného obohatenia. V tejto časti súd žalobu zamietol.“

4/ O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p. a žalobcovi, zohľadniac jeho čiastočný úspech v spore, priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 93%.

5/ Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a žalobu zamietol (odvolateľ mal zjavne na mysli zmenu napadnutého rozsudku, poznámka odvolacieho súdu). Zhrnula, že sporná dodávka plynu sa týkala obdobia od 19.04.2010 do 18.04.2011. Išlo o obdobie, ktoré bolo regulované zákonom č. 656/2004 Z.z. o energetike, zákonom č. 276/2001 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach a nariadením vlády SR č. 409/2007 Z.z., ktorým sa ustanovujú pravidlá pre fungovanie trhu s plynom. Akcentovala znenie § 54 ods. 2 zákona č. 656/2004 Z.z. a § 32 ods. 1, 4 NV SR č. 409/2007 Z.z. V tomto kontexte doplnila, že v čase určenia množstva plynu dodaného do odberného miesta žalobcu za obdobie od 19.04.2010 do 18.04.2011 bol v platnosti Prevádzkový poriadok spoločnosti SPP - distribúcia, a.s. schválený rozhodnutím ÚRSO č. 0004/2005/04/PP zo dňa 04.10.2005. Podľa odseku 4.8.1 písm. a/ tohto Prevádzkového poriadku, je PDS oprávnený použiť typové diagramy, ak nemá k dispozícii údaje namerané určeným meradlom. V konaní nebolo sporné, že žalovaná zaslala O. Č.. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 09.05.2011 znejúcu na nedoplatok 807,97 eur; následne v priebehu súdneho konania, v rámci dokazovania boli údaje od PDS zmenené a opravené množstvo zemného plynu vyfakturované žalovanou. Na základe uvedeného žalovaná vystavila žalobcovi opravnú faktúru č. 7401230651 znejúcu na preplatok v sume 540,88 eur, ktorý bol žalobcovi vrátený dňa 16.03.2016. Zohľadniac tento skutkový stav veci mala žalovaná za to, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný, keďže v jeho dôvodoch absentuje prepojenie medzi záverom o bezdôvodnom obohatení žalovanej podľa § 451 Obč. Zák. a vykonaným dokazovaním (že žalovaná zaslala žalobcovi opravnú faktúru až po oprave nameraného stavu plynu PDS v rámci súdneho konania) so skutkovým zistením (že žalovaná obratom zaslala preplatok žalobcovi, čím sa žalovaná suma automaticky ponížila). V tomto žalovaná vidí naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p., keď odôvodnenie napadnutého rozsudku je tendenčné v prospech žalobcu, nakoľko prvoinštančný súd len zhrnul celkový skutkový stav bez náležitého odôvodnenia aké zákonné ustanovenia aplikoval a z akého dôvodu. Žalovaná ďalej dôvodila nesprávnym skutkovým zistením súdu prvej inštancie (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a nesprávnym právnym posúdením prejednávanej veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Pokiaľ ide o námietku nesprávnych skutkových záverov súdu prvej inštancie, žalovaná zastala názor, že napadnutý rozsudok je v celom rozsahu vecne nesprávny, keď nebral do úvahy jeho argument, že vystavil žalobcovi faktúru za spotrebu zemného plynu na základe nameraných údajov o dodávke zemného plynu poskytnutú mu zo strany Prevádzkovateľa distribučnej siete, až v priebehu súdneho konania ako dôsledok dokazovania a výsluchu svedka vystavil Prevádzkovateľ distribučnej siete dňa 09.03.2016 opravnú O. Č.. XXXXXXXXXXXX znejúcu na preplatok za relevantné obdobie od 19.04.2010 do 18.04.2011 v sume 540,88 eur. Táto faktúra bola vystavená v dôsledku zistenia pochybenia na strane údajov o spotrebe dodaných pre fakturácie relevantného účtovacieho obdobia zo stany SPP - distribúcia, a.s. Na základe uvedeného vzal žalobca žalobu späť vo výške sumy zodpovedajúcej preplatku, ktorý mu žalovaná poukázala obratom na účet po vystavení opravnej faktúry. Zvyšná časť žalobného návrhu nebola dôvodná, nakoľko bolo nesporné, že žalobca v predmetnom období odoberal zemný plyn. Žalobca následne v priebehu súdneho konania menil právny základ uplatneného nároku. Podľa žalovanej prvoinštančný súd prekročil rozsah toho, čo žalobca v konaní pôvodne žiadal, čím postupoval v rozpore s § 216 C.s.p. Prvoinštančný súd inicioval zmenu žaloby až dva roky po pojednávaní, výzvou zo dňa 11.09.2018, ktorou vyzval žalobcu vyjadriť sa, či svoje ústne podanie z pojednávania zo dňa 21.09.2016 je návrhom na zmenu žaloby. Predmetom súdneho konania po späťvzatí časti žaloby zostalo zaplatenie sumy 267,09 eur z titulu žalobcom tvrdenej nadmernej fakturácie spotreby a nie návrh na úhradu úrokov z omeškania z uhradenej sumy 540,88 eur a už vonkoncom nie návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia. Prvoinštančný súd následne konal svojvoľne, bez zmeny žaloby, a zvyšnú časť uplatneného nároku žalobcovi priznal titulom úrokov z omeškania, čím mu prisúdil viac ako sa žalobca v konaní domáhal. Žalovaná ďalej dôvodila tým, že súd prvej inštancie nebral do úvahy záväzný právny názor Krajského súdu v Bratislave vyslovený v uznesení zo dňa 21.07.2021 sp. zn. 6Co/252/2019, bod 10, 11. Vo vzťahu k odvolaciemu argumentu nesprávneho právneho posúdenia veci žalovaná dôvodila, že v konaní nebolo preukázané, že by sa dopustila bezdôvodného obohatenia niektorou z jeho skutkových podstát, keďže pri vrátení sumy 540,88 eur žalobcovi dňa 16.03.2016 postupovala až na základe opravnej faktúry, ktorá jej bola doručená PDS po vykonanom dokazovaní v rámci tohto súdneho konania.

6/ Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na pasivitu žalovanej, ktorá sa nedostavila na súdne pojednávanie, ktoré prebehlo dňa 12.10.2022 a jej celkový prístup, ktorý možno vyhodnotiť ako zneužívanie dominantného postavenia. K priznaniu pochybenia žalovanej došlo až počas prebiehajúceho súdneho sporu v roku 2016, kedy mu formou opravnej faktúry vrátila časť požadovanej sumy. Rovnako žalovaná opomenula, že jej spornú faktúru, vrátane tam nameranej spotreby reklamoval, tá však reklamáciu vybavila v rozpore s Regulačným poriadkom a neoprávnene prijatú finančnú čiastku odmietla vrátiť, čo bolo dôvodom na podanie žaloby. Má za to, že k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovanej podľa § 451 ods. 2 Obč. Zák. rozhodne došlo, hoci žalovaná bola upozornená a vyzhľadnená, že konala nezákonne a v rozpore s Regulačným poriadkom, odmietla mu finančnú čiastku vrátiť a vedome ju naďalej držala. Zo strany žalovanej nebola preukázaná dobrá vôľa v rámci procesu šetrenia ale až v rámci prebiehajúceho súdneho sporu, čoho dôkazom je podanie žaloby v roku 2011 a vrátenie časti finančnej čiastky až v roku 2016, a to po dokázaní jej pochybenia. Dodal, že žalovanú oslovil s návrhom na zmier, čo odmietla.

7/ Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.), ex offo zohľadniac vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu je potrebné priznať čiastočný úspech.

8/ Primárne je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie sa v priebehu celého prvoinštančného konania opakovane dopustil základných procesných pochybení, zavŕšených vyhlásením v poradí tretím, v značnej časti vecne nesprávnym rozsudkom. Vzhľadom na procesnú ekonomiu, zohľadniac, že rozsudok súdu prvej inštancie bol pre procesné vady dva krát zrušený, odvolací súd v rámci odvolacieho konania sanoval podstatnejšie chyby tak, aby konečné rozhodnutie v prejednávanej spotrebiteľskej veci (§ 290 a nasl. C.s.p.), bolo čo možno najspravodlivejšie. Žalobca ako odberateľ plynu - fyzická osoba, má totiž vo vzťahu k žalovanej právne postavenie spotrebiteľa, a preto je naň potrebné prihliadať ako na slabšiu stranu sporu (na priblíženie pozri aj rozsudok NS SR sp. zn. 5Cdo/61/2021 z 23.06.2011).

9/ Odvolací súd považuje za vhodné prv ozrejmiť predmet sporu, zohľadniac zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 540,88 eur, zmenu žaloby zo dňa 21.09.2016 (viď zápisnica zo súdneho pojednávania na čl. 85) pripustenú uznesením č.k. 39C/72/2015-123 zo dňa 16.01.2019, ako aj už právoplatne skočenú časť konania. Sumarizujúc doterajší priebeh sporu, jeho predmetom bol nárok na zaplatenie sumy 807,97 eur (žaloba doručená súdu prvej inštancie dňa 17.08.2011) titulom nadmernej fakturácie spotreby plynu faktúrou č. 7430070120 zo dňa 21.04.2011 za účtovné obdobie od 19.04.2010 do 18.04.2011, ako aj uloženie povinnosti žalovanej zaviesť do evidencie spotrieb, ktorú vedie žalovaná pre fakturačné obdobie 19.04.2014 - 18.04.2011 náhradnú spotrebu v hodnote 1.821 m³ (čl. 36). Žalobca síce v žalobe nešpecifikoval konkrétny právny titul, na podklade ktorého sa domáha zaplatenia žalovanej sumy, z jej skutkového zdôvodnenia je však zrejmé, že ide o žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 451 ods. 2 Obč. Zák.). Po začatí konania (v priebehu dokazovania) žalovaná prehodnotila skutočnú spotrebu plynu za sporné účtovné obdobie a vystavila žalobcovi dňa 09.03.2016 dobropis (nazvaný ako opravná faktúra č. 7401230651) vo vzťahu k vyúčtovacej faktúre č. 7430070120 a na jeho podklade vrátila dňa 16.04.2016 žalobcovi sumu 540,88 eur. Týmto žalovaná uznala dôvodnosť časti uplatneného nároku. Svoj postup napokon ozrejmila na pojednávaní výsluchom R. E. Č., J. R. G., C.. R.. (Č..Z.. XX, XX). Následne vzal žalobca žalobu v časti o zaplatenie sumy 540,88 eur späť. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 1.4.2016 konanie v tejto časti zastavil. Predmetom konania tak zostala suma 267,09 eur. Žalobca navrhol žalovanej uzavrieť súdny zmier s tým, aby mu zvyšná časť nároku bola vyplatená titulom úrokov z omeškania, s čím žalovaná nesúhlasila; následne na pojednávaní dňa 21.09.2016 ústnym podaním poňatým do zápisnice (čl. 85) navrhol zmenu žaloby, keď uviedol, že by mu „zvyšná suma 267,09 eur mala byť vrátená titulom vydania úroku z omeškania vo výške 9,25% ročne, nakoľko žalovaná mala moje peniaze k dispozícii po dobu 5 či 6 rokov“. Súd prvej inštancie dňa 21.9.2016 rozhodol tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 243,16 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku titulom úrokov z omeškania a vo zvyšku žalobu zamietol; žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. Žalovaná podala voči vyhovujúcemu výroku tohto rozsudku odvolanie. Odvolací súd uznesením č.k. 6Co/184/2017-111 zo dňa 26. júla 2018 rozsudok v napadnutom (vyhovujúcom) výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania zrušil a vec v tejto časti vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že z obsahu zápisnice zo súdneho pojednávania zo dňa 21.09.2016 vyplýva, že žalobca zotrval na zaplatení zostávajúcej čiastky 267,09 eur dôvodiac, že žalovaná disponovala 5-6 rokov jeho peniazmi a teda by mu ju mala zaplatiť

titulom úrokov z omeškania vo výške 9,25% ročne; odvolací súd zároveň vytkol súdu prvej inštancie, že žalobcovi sumu 243,16 eur titulom úrokov z omeškania priznal bez toho, aby rozhodol o zmene žaloby a dal žalovanej procesnú možnosť na zmenu reagovať. Následne po vrátení veci súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 16.01.2019 v neprítomnosti žalovanej pripustil zmenu žaloby uznesením vyhláseným na pojednávaní (č.l. 121, 123) a o zmenenej žalobe v tento deň aj rozhodol v poradí druhým rozsudkom tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 240,56 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovaná sa o zmenenej žalobe dozvedela až momentom doručenia rozsudku. Voči tomuto rozsudku podala opäť odvolanie, v ktorom, okrem iného, vzniesla aj námietku premlčania vo vzťahu k novému nároku (§ 451 ods. 2, § 107 Obč. Zák.). Vzhľadom na procesné pochybenie súdu prvej inštancie (žalovaná sa nemohla k zmenenej žalobe vyjadriť), odvolací súd opätovne pristúpil k zrušeniu vyhovujúcej časti napadnutého rozsudku a vec v tejto časti vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Predmetom sporu tak zostala suma 240,56 eur uplatnená titulom zákonného úroku z omeškania 9,25% ročne zo sumy 540,88 eur od 9.5.2011 do 16.4.2016. Napriek tomu súd prvej inštancie (po zmene zákonného sudcu) v poradí tretím rozsudkom rozhodol tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 243,16 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia, keď mal za to, že išlo o nesprávnu právnu kvalifikáciu nároku zo strany žalobcu a vo zvyšku (pokiaľ išlo o úrok z omeškania) žalobu zamietol z dôvodu jeho premlčania. Súd prvej inštancie teda rozhodol o inom nároku, než bol predmetom sporu, navyiac presiahol jeho rámec, keďže predmetom sporu ostala suma 240,56 eur, pričom žalobcovi prisúdil sumu 243,16 eur.

10/ Keďže zmena žaloby je v odvolacom konaní vylúčená, odvolací súd vychádzal z ostatného, právoplatným uznesením pripusteného, predmetu sporu, t.j. že predmetom konania je suma 240,56 eur uplatnená titulom zákonného úroku z omeškania 9,25% ročne zo sumy 540,88 eur od 9.5.2011 do 16.4.2016 (viď návrh na zmenu žaloby zo dňa 21.09.2016 pripustenú uznesením súdu prvej inštancie č.k. 39C/72/2015-123 zo dňa 16.01.2019). Vo vzťahu k tomuto nároku vzniesla žalovaná námietku premlčania podľa § 107 ods. 1 Obč. Zák. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že žalovaná sa dostala do omeškania doručením reklamácie žalobcu dňa 26.05.2011, kde bola vyzvaná na plnenie (č.l. 11) a jej omeškanie trvalo až do 16.04.2016, kedy žalobcovi plnila. Pokiaľ ide o posúdenie námietky premlčania, žalobca navrhol zmenu žaloby dňa 21.09.2016, pričom si uplatnil úroky z omeškania za obdobie od 09.05.2011 do 16.04.2016 (§ 517 ods. 2 Obč. Zák.). Zohľadniac dvojročnú subjektívnu premlčaciu dobu (tu je potrebné aplikovať ust. § 107 ods. 1 Obč. Zák., keďže predmetom sporu bolo vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 Obč. Zák.) je zrejmé, že úroky uplatnené za obdobie od 21.09.2014 do 16.04.2016 premlčané nie sú. Z toho potom vyplýva záver, že zvyšná časť žaloby, pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania, je dôvodná v rozsahu sumy 78,40 eur (ide o úroky z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 540,88 eur od 21.09.2014 do 16.04.2016). Hoci súd prvej inštancie zostávajúci predmet sporu nesprávne právne posúdil, v tejto časti bol napadnutý vyhovujúci výrok vecne správny, preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil a v časti sumy 162,16 eur podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že žalobu zamietol. Vo zvyšnej vyhovujúcej časti (išlo o sumu 2,60 eur) a v zamietajúcom výroku odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil (§ 389 ods. 1 písm. a/ C.s.p.). V tomto rozsahu totiž súd prvej inštancie išiel nad rámec ostávajúceho predmetu sporu, čím konal v rozpore so zásadou ne ultra petitem, čo odvolací súd musel ex offio zohľadniť, hoci to žalovaná v odvolaní nenamietala.

11/ Len na margo odvolacej argumentácie žalovanej odvolací súd dodáva, že uplatnený nárok čo do právneho základu je nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 Obč. Zák., pretože žalovaná v rozsahu 540,88 eur prijala od žalobcu plnenie bez právneho titulu, inak povedané prijala od žalobcu finančné plnenie za plyn, ktorý reálne neodobral, a ktoré tak bola povinná vydať, vrátane príslušných úrokov z omeškania (§ 456 Obč. Zák.). Námietka žalovanej, že vychádzala z údajov SPP - distribúcia, a.s., ktoré sa neskôr ukázali ako nesprávne, neobstojí. Ide totiž výlučne o právny vzťah medzi nimi, teda medzi žalovanou a SPP - distribúcia, a.s. Odvolací súd je však na druhej strane názoru, že následný postup SPP - distribúcia, a.s. a žalovanej bol správny, pokiaľ ide o korekciu skutočne odobratého množstva plynu žalobcom za sporné účtovné obdobie na množstvo 2.258 m³. Žalovaná totiž po prehodnotení svojho postupu vychádzala z reálnych údajov, t.j. že žalobca mal v účtovnom období od 19.04.2007 - 18.04.2008 spotrebu 2.552 m³, v účtovnom období od 19.04.2008 až 18.04.2009 (pred poškodením meradla) spotrebu celkom 2.646 m³ a v účtovnom roku 19.04.2011 - 18.04.2012 (po výmene meradla) spotrebu 2.321 m³. Je teda celkom zrejmé, že spotreba, akej sa žalobca dožadoval za obdobie 19.04.2009 - 18.04.2010 (v rozsahu 1.821 m³), nemôže byť správna, ak v tomto období nedošlo zásadným spôsobom k zmene užívania jeho nehnuteľností, čo však žalobca skutkovo netvrdil,

ani nedokazoval. R. Ž. (E. Č., J. R. - G.A., C.. R..) na pojednávani zreteľne ozrejmil postup žalovanej pri stanovení náhradnej metódy na určenie odberu plynu, ktorý je súladný s ich internými predpismi - Prevádzkovým poriadkom spoločnosti SPP-distribúcia, a.s. a § 54 ods. 2 zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike.

12/ O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 2 C.s.p. a vzhľadom na čiastočný úspech oboch sporových strán rozhodol tak, že žiadnej z nich nárok na ich náhradu nepriznal. Zohľadnil pritom, že žalobca nebol úspešný pokiaľ ide o prvý navrhovaný výrok (zaviesť do evidencie spotrieb pre fakturačné obdobie od 19.04.2010 - 18.04.2011), bol však prevažne úspešný vo výroku na plnenie, keďže z celkovej požadovanej sumy 807,97 eur mu žalovaná v priebehu sporu plnila sumu 540,88 eur (žalovaná sa tak zachovala v zmysle jeho žalobnej požiadavky) a v časti 78,40 eur (pokiaľ išlo o nepremiellanú časť úrokov z omeškania), teda celkom v rozsahu cca. 77%.

13/ Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, c) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, d) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo e) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.). Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto

vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).